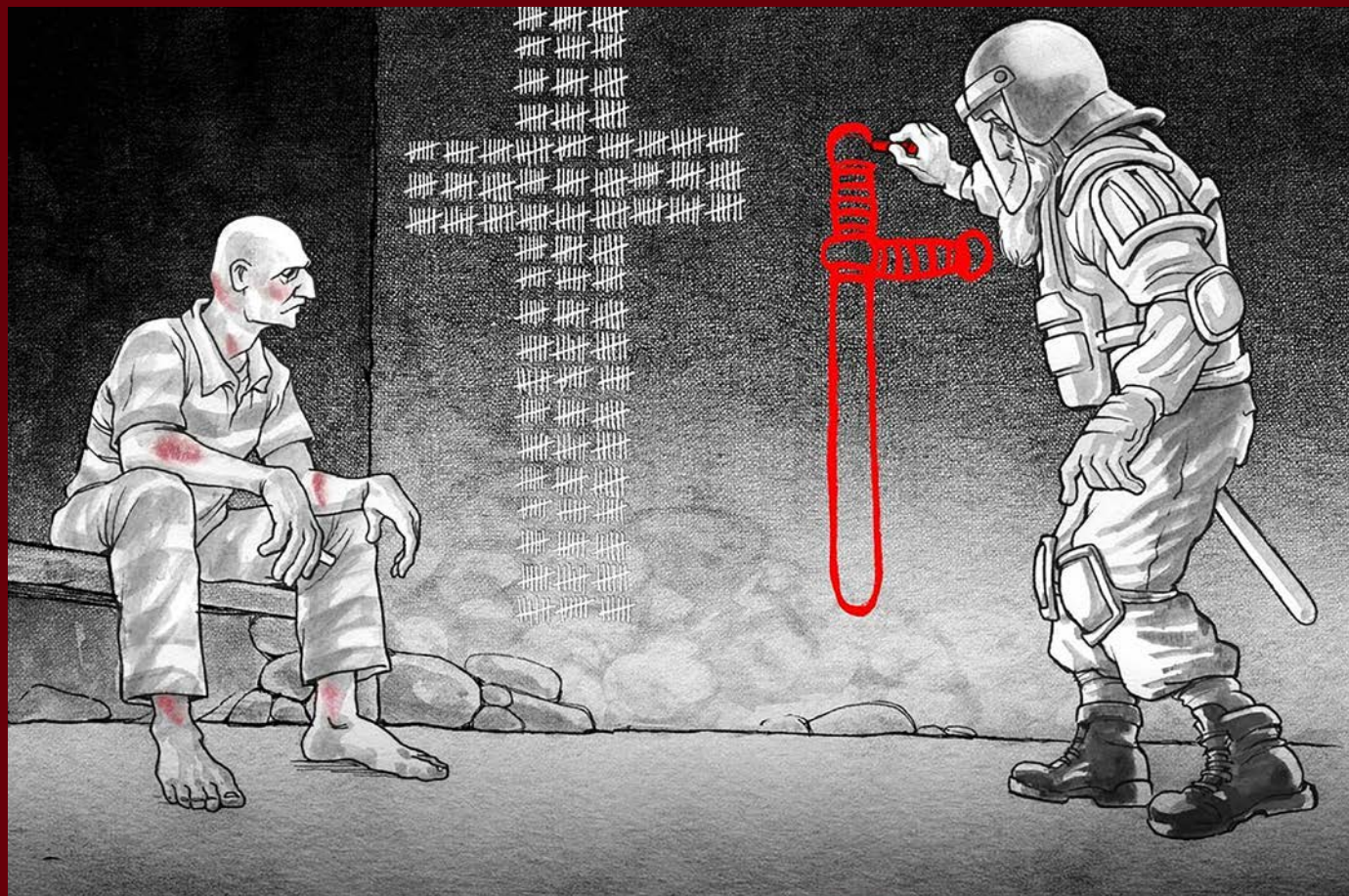

**‘Minst 94 iranske kristne er arrestert i år.
Noen risikerer dødsstraff. Men makt stopper
ikke kirken. Det har vi sett siden apostlenes tid.’**

Les intervju med Mansour Borji. Side 4-9

Det er skapt et klima av frykt

Kjære venner i Stefanusalliansen

Mellom januar og juli 2025 dokumenterte trosfrihetskommisjonen til Evangelical Fellowship of India 334 tilfeller av systematiske og målrettede angrep mot kristne samfunn over hele India.

Vi dokumenterte arrestasjoner, fysisk vold, trusler, forstyrrelser av gudstjenester og nektelse av begravelser. Den vedvarende forfølgelsen er alarmerende.

Den geografiske konsentrasjonen av vold er dypt bekymringsfull. I delstaten Uttar Pradesh registrerte vi 95 tilfeller, i Chhattisgarh 86. Til sammen utgjorde dette mer enn halvparten av alle dokumenterte angrep.

Vold og trakassering

Her opplever kristne familier ikke bare umiddelbar vold, men også langvarig juridisk trakassering. Misbruket av lovene mot konvertering er blitt et hovedvåpen for skremsler: Trusler, trakassering og falske anklager utgjør to tredjedeler av alle dokumenterte hendelser i år.

Spesielt urovekkende er de 13 tilfellene der kristne ble nektet å begrave sine døde, selv på privat eiendom. Mange familier tvinges til å forlate sine landsbyer fordi de både nektes begravelser og stenges ute fra felles ressurser.

Banket opp i fengsel

Mange angrep skjer strategisk midt under søndagsgudstjenester. Dette tyder på organisert overvåking og forstyrrelse av kristne religiøse samlinger.

Brutaliteten i enkelte hendelser understreker den økende forfølgelsen. I juli ble seks pastorer i Bhilai i Chhattisgarh ulovlig fengslet og deretter brutalt slått med trestokker i Durg-fengselet. Dette skjedde kun fordi de hadde identifisert seg som pastorer under avhør.

Anklagene mot dem står fast, mens ingen tiltak er iverksatt mot overgriperne eller fengselsansatte som var ansvarlige for den dokumenterte mishandlingen.

De 334 dokumenterte tilfellene representerer sannsynligvis bare en brøkdel av de faktiske hendelsene. Mange rapporterer ikke på grunn av frykt for represalier og trakassering og mangel på kanaler å varsle gjennom.

Frykt i hele samfunn

Mønsteret avslører en koordinert undertrykkelse av kristen religiøs praksis gjennom både juridiske mekanismer og sosialt press. Det er skapt et klima av frykt i hele samfunn, langt utover de umiddelbare ofrene.

Indias grunnlov garanterer religionsfrihet for alle. Både myndigheter og rettssystem må umiddelbart gripe inn mot de systematiske bruddene på trosfriheten og gjenopprette rettsstaten, som også skal beskytte Indias religiøse minoriteter.

Takk til venner i Norge for deres bønner og for at dere står sammen med oss når vi minner de mektige om ansvaret de har.

Det er skapt et klima av frykt i hele samfunn, langt utover de umiddelbare ofrene.

Vijayesh Lal

Foto: EFI

Vennlig hilsen

Vijayesh Lal

Generalsekretær, Evangelical Fellowship of India

Utgiver:

Stefanusalliansen

Adresse:Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:

23 40 88 00

Ansv. redaktør:Johannes Morken
jm@stefanus.no**Redaksjon:**Hilde Skaar Vollebæk
Marianne Haugerud
Eva Frydenborg**Forside:**Illustrasjon:
Shahrokh Heidari/
Mvoices**Design:**

Von: Bendik Schøien

Trykk:

Kai Hansen Trykkeri

Opplag:

17 200

Gavekonto:

3000 14 57922

VIPPS:

19013

sammen for de forfulgte

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatters og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året.
Bestill med SMS:
MAGASIN til 2377 eller
post@stefanus.no

Tilgjengelig som podkast. Kontakt KABB:
kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Når hat gjer blind

■ Religion er slett ikkje rota til alt vondt.

Ei av arbeidsoppgåvene mine er å modernisere Facebook-sida til Stefanusalliansen. Ein av kommentarane som ikkje sjeldan dukkar opp, er at «religion er rota til alt vondt».

Ja, vi har hatt religionskrigar. Vi har vald og terror i «guds namn». Men samstundes er realiteten denne: dei største folkemorda og drapsorgiane er utførte av tyrannar utan andre guddommar enn seg sjølve.

Ateistar er ikkje ansvarlege for Auschwitz, Stalins Moskva-prosessar, dødsmerkene i Ukraina eller Maos 50 millionar dødsoffer. Men det er naudsynt å minna om slike tragediar når norsk religionshat synest å gjera blind.

Naudsynt kritikk

Kritikk av tru som blir brukt til å legitimere vald og maktbruk, er heilt på sin plass. Religion har potensial for undertrykking og vald. Vi ser det gjennom islamsk terrorisme. Buddhistisk ekstremisme fyrer opp juntaen i Myanmar. Vladimir Putin legitimerer krigen i Ukraina med ortodoks kristendom. Den israelske regjeringa og ekstreme busetjarar legitimerer krig og overgrep med jødiske skrifter. I India får hinduistar som vil ha eit land berre for hinduar, fritt angripa kristne og muslimar. I denne utgåva av magasinet kan du dessutan lesa intervju med Dennis Petri, som åtvarar mot Donald Trumps kristne nasjonalisme.

Blir eit våpen

Men det er viktig at ikkje denne typen kritikk i praksis blir eit våpen mot tru i seg sjølv. Tru er ein menneskerett og for mange truande ein motivasjon for eit betre samfunn. Difor

er det lett å forstå nokre av reaksjonane då journalist Hilde Sandvig i sommar skreiv at ho «kjende lusa på gangen» – frå bedehuset i heimbygda, til IS-terror. Ja, ho hadde heilt rett i kritikken mot bruk av tru til å legitimere farleg makt. Men nei: «det frelste blikket» ho kjende frå bedehuset heime og IS-terroren er ikkje del av det same mønsteret.

Den egyptiske, koptiske biskop Thomas seier at vi alle er eit bilete av trua vår. Verda vil kjenna trua etter møte med kvar enkelt truande. Eg kjenner kristne i mange land som står opp for sanning, rettferd og fred, og som ikkje svarar på hat med verken hat eller vald.

Kampen for alle si rett

I kampen for trusfridom må vi alle kjempa. Det handlar ikkje om at ei gruppe skal ha makt for å verna monopolet. Vi løftar også fram truande som med «det frelste blikket» kjempar for fredeleg sameksistens med menneske av ei anna tru. ■

Eg kjenner kristne i mange land som står opp for sanning, rettferd og fred.

■ **Johannes Morken**
Redaktør

Ayatolla Khamenei ga de hemmelige tjenestene klarsignal til forsterket kamp mot kristne konvertitter og bahaier. Foto: Shutterstock

EN HATEFULL TALE

En tale for 15 år siden skjerpet
forfølgelsen av kristne konvertitter og
deres huskirker. Men effekten var ikke
den Irans øverste leder håpet på.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

■ **Etter våpenhvilen** mellom Iran og Israel i juni kom en ny bølge av arrestasjoner. I slutten av august var det dokumentert at 54 iranske kristne konvertitter var blitt arrestert, langt flere enn i månedene før krigen, da 40 kristne ble arrestert. Det kan være mørketall.

– Det er et økende press. Vi arbeider med sakene til 94 arresterte kristne, noen av dem risikerer dødsstraff, sier Mansour Borji til Magasinet Stefanus. Han er selv iransk kristen. Fra London leder han menneskerettsorganisasjonen Article 18.

Arrestasjonene var del av regimets angrep også mot bahaier, kurdere, balutsjere og journalister som ifølge regimet skulle ha deltatt i aktiviteter rettet mot regimet under krigen i juni.

Etterpå vokste huskirkene som en ildebrann.

Mansour Borji

Ifølge etterretningsdepartementet var de kristne «trent utenlands» av kirker i USA og Israel som del av «den sionistiske kristne evangeliserings-bevegelsen».

Fikk åndelig hjelp utenlands

Mansour Borji sier at siden kristne konvertitter nektes tilgang til kirker, følger mange digitale, utenlandske gudstjenester. Han vet at noen av de kristne som er arrestert etter krigen i juni, nylig hadde deltatt på en samling i Tyrkia.

Etterretningsdepartementet påstår at de kristne ble «trent» for aktiviteter som truet Irans sikkerhet. Borji avviser dette.

– Realiteten er at de kristne fikk råd og hjelp i åndelige spørsmål utenfor Iran siden slike samlinger er forbudt i Iran, sier han.

Statlige media har beskyldt kristne for spionasje. En publisert video viser skjermbilder av konfiskerte nytestamenter og annen kristen litteratur og kopier av håndboken til Anonyme Alkoholikere. Overvåkningsbilder skal vise bibler som ble «smuglet inn i Iran».

– Det spres en helt udokumentert påstand om at de kristne jobbet for den israelske etterretningstjenesten. Dette er klare eksempler på hatprat og oppfordring til vold. Hensikten er å sverte kristne og kristen virksomhet, sier Borji.

Ingen av de arresterte var i slutten av august tiltalt. Iran er i ferd med å hastevedta en ny lovparagraf som arresterte trues med – med dødsstraff for påstått samarbeid med utenlandske makter.

Slo alarm

Kristne konvertitter er i 15 år stemplet som en trussel mot Irans nasjonale sikkerhet. I Irans mest hellige by, Qom, talte ayatolla Ali Khamenei i oktober 2010.

Khamenei advarte mot at «Irans fiender» forsøkte å «destabilisere fundamentet for folks tro, særlig blant de unge, ved å spre umoral, falsk mystisisme, bahai-tro og nettverk av huskirker. Dette er handlinger som gjennomføres med nøye planlegging og forutseenhet av islams fiender.»

– Khamenei gjorde religiøst mangfold til en nasjonal sikkerhetstrussel. Talen var et klarsignal til Irans etterretningstjenester om å bruke mer ressurser på å overvåke og gripe inn. Den mektige Revolusjonsgarden, som av

flere land er definert som en terrororganisasjon, kunne intensivere kampen mot både bahai-samfunn og kristne husmenigheter, sier Borji.

Konkurranse

Det ble, sier Borji, nærmest en konkurranse mellom den voldelige Revolusjonsgarden, Etterretningsdepartementet og det hemmelige politiet i kampen for å stanse den kristne veksten. Og Revolusjonsdomstolen, som rettsforfølger trusler mot den islamske revolusjonen, tok en rekke av sakene, anført av to dommere som er kjent for å idømme kristne årelange straffer i fengsel.

Riktig nok sluttet regimet i praksis å dømme konvertitter for frafall fra islam til døden, etter sharia. Henrettelser og drap provoserte. Men landets straffelov har fått flere nye paragrafer for å stoppe kirkeveksten og angripe andre religiøse minoriteter.

«Makt stopper ikke kirken»

– Irans hardhendte kamp for å stoppe kirken viser at regimet kun kjenner vold og tvang. Men helt fra Apostlenes gjerninger har vi sett at bruk av makt ikke stopper kirken, sier Borji.

I 1994, tre år før Borji i 1997 forlot Iran for å studere teologi utenlands, hadde regimet dødsdømt pastor Mehdi Dibaji. Etter internasjonalt press ble pastor Dibaji satt fri. Men så ble han drept av ekstremister.

– Bare en uke etter drapet kom nye mennesker til kirken vår. De hadde hørt at Dibaji først var blitt kristen og så pastor og at han nå var drept. De var nysgjerrige på kristen tro og kom for å lære mer, sier Borji.

«Innrømmer kirkevekst»

Etter Khameneis tale ble enda flere kirker som brukte persisk språk, og derfor henvendte seg til mennesker med islamsk bakgrunn, stengt. Nå er ingen åpne.

– Etter dette vokste huskirkene som en ildebrann, sier Borji.

Flere sjia-muslimske lærde har erkjent at stenging av kirker for konvertitter i store byer, fikk husmenigheter til å spre seg i byer og landsbyer.

– Da menighetene ble sendt under jorda, hadde verken staten eller kirken kontroll, sier Borji og legger til:

– En ny generasjon kristne vokser frem. Disse er født persisk-talende kristne og er ikke konvertitter slik foreldrene var. Nå kan de kreve gudshus de lovlig kan be i. Men regimet vil ikke ha dem. Kirken vokser likevel. Regimet kan faktisk takke seg selv, sier Borji. ■

Les neste side:

Slik dokumenterer Article 18 forfølgelsen.

Mansour Borji sier i Article 18 sier at regimet i Iran ikke skal kunne ta organisasjonen på fakta. Foto: Johannes Morken

– Vi møter et tungt iransk propagandamaskineri, sier Mansour Borji som dokumenterer forfølgelsen av kristne konvertitter i sitt opphavelige hjemland.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

■ **Borji er selv kristen** fra Iran. Han leder menneskerettsorganisasjonen Article 18, den eneste organisasjonen av iranere som dokumenterer forfølgelsen av kristne i Iran.

– Iran har signert «Konvensjonen om sivile og politiske rettigheter», uten forbehold. Regimet forteller at Iran har religionsfrihet uten restriksjoner og at 300 kirker opererer fritt. Dette er ikke sant, sier Borji og legger til:

– Vi møter et tungt iransk propagandamaskineri. Det kan være lettere for vestlige asylmyndigheter å tro på narrativet fra Teheran, enn på asylsøkere som forteller om frykten for forfølgelse i hjemlandet.

Article 18 legger vekt på å publisere rapporter av høy standard, sier han.

– Regimet i Teheran skal ikke kunne ta oss på fakta. Vi har kontakter på bakken i Iran. Med sunn skepsis sjekker vi alle kilder og verifiserer historiene slik at vi ikke overdriver. Vi skaffer rettsdokumenter. Vi oversetter iransk lov som kristne dømmes etter. Dessuten har vi vitner. Vi har alle lag av bevis, sier Borji.

Huskirker fører til fengsel

I november 2020 sendte seks FN-eksperter, blant dem spesialrapportør for menneskerettigheter i Iran, Javād Rehman, brev til Iran. De skrev om «alvorlig uro» over flere rapporter om «vedvarende systematisk forfølgelse» av kristne. Sakene til 24 konvertitter ble tatt opp. Dokumentasjonen kom fra Article 18.

– Iran brukte ikke muligheten til å kommentere før brevet ble offentliggjort 60 dager etter at Iran fikk det. Iran bekreftet de 24 navnene. Men regimet hevdet at de ikke var forfulgt for sin tro, men at huskirkene var «fiendtlige grupper» og at de hørte til en «sionistisk kristen kult» som angrep Irans sikkerhet. Regimet bekreftet altså rapportene våre – at det å være med i eller lede huskirker, fører til fengsel og lange tilleggsstraffer, sier Borji.

Tung propaganda

De siste årene har organisasjonen Article 18 også levert dokumentasjon til norske Landinfo, som gir oppdatert informasjon til bruk for Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) når de behandler asylsøknader.

På noen punkter er det strid mellom Landinfo og Article 18. Landinfo har blant annet argumentert for at det bare er ledere av huskirker som risikerer arrestasjon og fengsel i Iran.

– Det er utdatert og feil, sier Borji. Han viser blant annet til at av de 96 kristne som ble dømt for sin aktivitet i huskirker i 2024, var bare 11 ledere.

Landinfo hevder i et nytt notat i juli 2025 at det ikke finnes dokumentasjon for dette. Landinfo legger riktig nok til at «enkelte som har holdt en lav profil og handlet med forsiktighet, likevel har blitt domfelt».

Landinfo skriver at det ordinære medlemmer av huskirker utsettes for er «avhør hos sikkerhetstjenesten, trusler eller press om å undertegne erklæringer om ikke å delta i kristne forsamlinger». I notatet kommer Landinfo med en rekke kritiske kommentarer til Article 18 og organisasjonens dokumentasjon.

Vi møter et tungt iransk propagandamaskineri.

Mansour Borji

– Vestlige immigrasjonsmyndigheter kommer med forutinntatte holdninger og sier det som passer deres agenda. Article 18 presenterer fakta. Jeg er ikke interessert i Landinfos mening om Article 18, men om hvordan de håndterer de fakta vi har lagt frem, sier Borji.

Dømt for lovsang med gitar

Borji minner om at regimet i Iran definerer det å være leder for en huskirke meget løst og meget vidt. Han viser til Amin Afshar-Naderi som ble dømt til 15 års fengsel – ti år for «å etablere og lede en illegal huskirke» og fem år for blasfemi. →

– Blant Amins påståtte forbrytelser var å spille gitar til lovsanger, sier Borji. Dommen ble begrunnet med at «Naderi fremførte musikk som en musiker i en huskirke og spilte gitar til kirkehymner (.....), en av de mest appellerende former for musikk som kan mislede muslimsk ungdom.»

Han viser også til saken til Mehrab Shamloui (43). Han ble dømt til ti års fengsel for medlemskap i en huskirke. Han flyktet til Tyrkia, men ble derfra deportert tilbake til Iran der han i sommer ble varetektsfengslet.

FNs spesialrapportør for trosfrihet, Nazila Ghanea, påpekte under et møte i Genève tidligere i år (før krigen i juni) at kristne i Iran rutinemessig arresteres for anklager som ikke kan knyttes til nasjonal sikkerhet, som «å drikke vin under nattverden, møtes til bønn, julefeiring og til og med piknik». Hun poengterte at dette «effektivt kriminaliserer normal kristen praksis og sosial aktivitet, og innskrenker forsamlingsfriheten, ytringsfriheten og retten til å uttrykke tro eller livssyn, til og med privat».

Straffbart å spre kristen tro

Regimet i Iran har de siste årene vedtatt fem nye paragrafer i straffeloven.

– Disse er skreddersydd for å undertrykke all avvikende tro og alle avvikende livssyn. Formuleringene er så vage og uklare at de kan brukes i alle situasjoner dommerne og etterretningstjenestene ønsker, sier han.

Paragraf 500 fra februar 2021 gjør det rett og slett straffbart å spre kristen tro. Det ble innført strenge straffer for «propaganda for avvikende undervisning

Til og med kristne som verken er medlemmer eller ledere i huskirker, dømmes til lange straffer.

Mansour Borji

– Makt har aldri stoppet kirken, sier Mansour Borji.

Foto: Johannes Morken

Irans kristne

- Assyriske og armenske kristne anerkjennes.
- De utgjør under 100 000.
- Kan utøve tro i kirker og på sine etniske språk.
- Andreklasses borgere.
- Forbudt å dele troen på persisk.
- Minst 800 000 kristne konvertitter fra muslimsk/persisk bakgrunn.
- Forfølges og diskrimineres.
- Nektes tilgang til Irans 300 kirker.
- Offisielt registrert som muslimer.

i strid med den hellige religionen islam». I 2024 ble paragrafen brukt i 90 prosent av sakene mot kristne.

Fem kristne ble nylig dømt for «sammensvergelse» og for «propaganda mot Den islamske republikken». To andre ble nylig dømt til 12 års fengsel for å ha tatt med seg bibler inn i Iran fra utlandet.

Revolusjonsgarden, som i økende grad deltar i forfølgelsen, har på sin nettside oversikt over bibler, kristen litteratur og kors, beslaglagt fra «gjenger av kristne». For Revolusjonsgarden er dette bevis på kriminalitet.

Norske UDI og UNE har i flere asylavslag lag til grunn at asylsøkeren, etter å ha blitt sendt hjem, kommer til å praktisere troen privat og dermed unngå forfølgelse. Borji reagerer sterkt:

– Jeg blir frustrert og sjokkert over at folk som kjenner paragraf 18 om trosfrihet i Konvensjonen om sivile og politiske rettigheter, sier at folk kan reise tilbake til Iran og praktisere troen privat. Dette sier de bare til troende. De sier ikke til en LHBT-asylsøker at vedkommende kan praktisere legningen privat. De sier ikke til journalister at ytringsfriheten kan praktiseres privat, sier Borji.

«Tar menneskers identitet»

Borji fortsetter:

– Dette legger til rette for brudd på internasjonal lov. Den sier at alle kan velge religion fritt og uttrykke troen både privat og offentlig, både individuelt og kollektivt.

– I Iran blir kristne rutinemessig arrestert for anklager som ikke kan knyttes til nasjonal sikkerhet, som å drikke vin under nattverden og for å møtes til bønn, julefeiring og til og med piknik, sier Nazila Ghanea, FN-rapportør for trosfrihet.
Foto: Johannes Morken

Å si at troen kan leves ut privat for å unngå forfølgelse, er en del av problemet, ikke en del av løsningen, sier Borji.

Han legger til:

– Dette er også å ta fra mennesker en identitet. For hvorfor skal man måtte oppføre seg som en muslim for å leve fritt? sier Borji.

Han minner om at harde straffer kan gi lange traumer og at familier kan bli ødelagt.

” **Hvorfor skal man måtte oppføre seg som en muslim for å leve fritt?**

Mansour Borji

– Jeg vet om mennesker som har prioritert sin rett til liv og valgt å være stille om sin tro. Jeg forstår dem godt. Men det er ingen løsning, det bare hjelper regimet i Iran med å fortsette undertrykkelsen, sier Borji og legger til:

– Norge og andre land har bilaterale og multilaterale forbindelser med Iran. USA forhandler om en atomavtale. De fleste vestlige regjeringer sier at menneskerettigheter er med i utenrikspolitikken, uten at de prioriterer dette i forhandlinger om handelsavtaler. Ved å ta opp Irans brudd på menneskerettigheter og trosfrihet i dialogen med landet, kan Norge få færre asylsøkere, sier Borji. ■

” **Ved å ta opp Irans brudd på menneskerettigheter og trosfrihet i dialogen med landet, kan Norge få færre asylsøkere.**

Mansour Borji

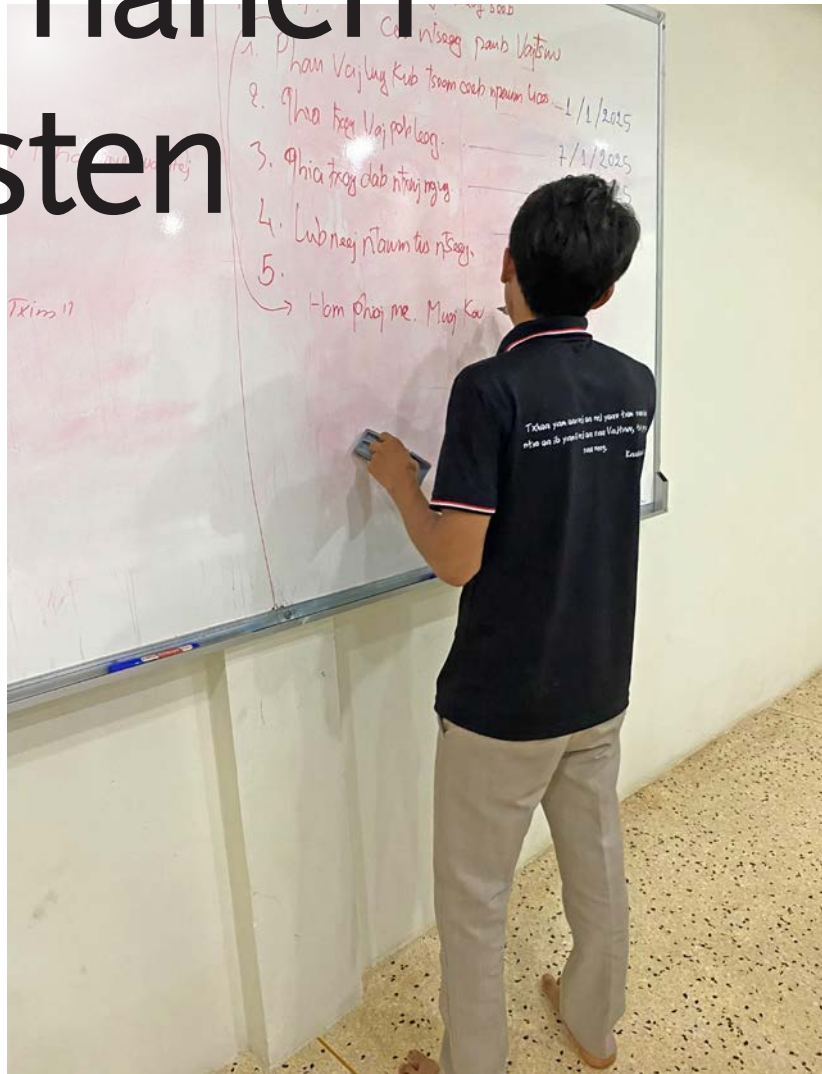
Dømte kristne presses ut

Flere kristne som er dømt til lange straffer, drar fra Iran – noen fordi de ikke orker 10-15 år i fengsel, andre for ikke å sette medkristne i fare ved å bli værende under overvåkning. Andre presses ut av landet. De får passene tilbake med meget kort reisefrist.

En av dem som er ute av Iran, er gravide Narges Nasri. Den 8. mars i fjor ble hun dømt til 16 års fengsel. Hun og de andre fra samme sak ble uoffisielt oppringt fra etterretningsdepartementet og bedt om å reise.

– Når dømte drar, konfiskeres eiendommer. Høye bøter og skyhøye kausjoner gir regimet penger. Kristne tvinges til å finansiere forfølgelsen, sier Mansour Borji.

Da sjamanen ble kristen

Da sjamanen ble kristen, rystet det hele familien. Nå går sønnen Chao på bibelskole. I hjemlandet Laos koster det å tro.

TEKST OG FOTO: DANIEL HOP-HANSEN, THAILAND

■ **Vi kjenner lukten** av nyslått gress der ungdommer stormer etter ballen. Solen brenner, men stopper ingen. En målvakt kaster seg, og jubelen stiger. Samuel Li, grunnleggeren av bibelskolen vi besøker, smiler.

Like ved fotballbanene ligger en ruvende murbygning. «Stefanusalliansen» står skrevet med store bokstaver – en markering av den økonomiske støtten som gjorde bygget mulig. Skolen ligger i Thailand og gir utdanning til studenter fra flere land i Sørøst-Asia.

Trappen leder opp til et lite bibliotek. En av bøkene heter «The Servant Leader» («Den tjenende leder»).

– Vi skulle gjerne hatt flere bøker på engelsk, sier Li, som tar oss med til middag,

Vi kjenner fortsatt smaken av chili når vi etter mid-
dagen samler oss i skyggen av et tre. Den fuktige luften
står stille. En ung mann setter seg. Han er student og vil
fortelle sin historie.

«Glemmer aldri da politiet kom»

Chaos øyne flakker et øyeblikk, men blikket blir roligere
mens han snakker.

– Jeg heter Chao. Jeg kommer fra Nord-Laos, nær
grensen til Vietnam og Kina. Jeg ble født i 1994, i en
familie som ikke kjente Jesus. Min far var en av de første
fra Hmong-folket i vårt område som ble kristne.

Han ser ned et øyeblikk, før han fortsetter:

– Min far var sjaman, åndelig leder i landsbyen. Han
utførte ritualer og søkte råd fra åndene når folk hadde
problemer. Mange respekterte ham, og det ga familien
vår en stabil inntekt. Da jeg var fire, ble han kristen. Jeg
husker ikke alt, men jeg glemmer aldri at politiet kom.
De hentet far og satte ham i fengsel.

Samuel Li nikker. – Fortell dem, Chao, hvordan din far
ble kristen.

Chao senker stemmen.

– Dette kan virke fremmed, men i vår kultur tolkes
livet ofte gjennom det åndelige. Far hadde en intens
hodepine som ikke ville slippe. Under et av ritualene
søkte han råd fra ånde verdenen. Og da skjedde noe
uventet. En ånd viste seg og sa: – Hvis du vil bli kvitt
smerten, må du gå til Jesus.

Ødela alteret

Vi fra Norge nikker forsiktig. Dette er ikke en historie vi
hører hver dag. Men Chao virker troverdig.

– Ingen var kristne i området vårt. Men far dro til en
annen landsby, hvor han visste at noen trodde på Jesus.
Men de avviste min far. De var redde for myndighetene
og våget ikke å hjelpe. Far dro mismodig hjem, forteller
Chao.

Solen er på vei ned. Gresshoppene har begynt å
synges. Chao må heve stemmen litt.

– Han klarte ikke å glemme det ånden hadde sagt.
Han begynte å be til den kristne Gud. Så, en dag, ødela
far alteret og gjenstandene han brukte i ritualene. Han
ville ikke være sjaman lenger. Besteforeldrene mine var
ute og jobbet på rismarkene. Da de kom hjem, ble de
rasende. Hva ville åndene si nå? Og hva med økono-
mien vår? De kastet ham ut av huset.

– En uke senere, fortsetter Chao, fant de noe merkelig:
en sti med mark som strakte seg fra der alteret hadde
stått og ut døren. De ble redde. De tolket det som en
advarsel fra åndene.

Hmong-folket

- Etnisk minoritet med
røtter i Sør-Kina.
- Store grupper i Laos,
Vietnam og Thailand.
- Mange praktiserer ani-
misme og sjamanisme.

Han forteller dette med et snev av smil –
men også med alvor. Han vet at dette ikke er
hverdagskost for oss.

– Far holdt fast ved troen. I 2004 flyttet vi til
en annen landsby der flere var kristne. I ham
vokste det frem et kall. Han begynte å be for
syke og for folk med problemer. Mange fikk
hjelp, og en huskirke tok form. Sjamanen ble
forbeder – i Jesu navn.

Chao ser ned: – Etter hvert ble han pastor.
Men han hadde aldri fått undervisning. Til
slutt ble han bedt om å trekke seg, for han
underviste ikke i tråd med kirkesamfunnets
bibelsyn. Det var tungt. Han sluttet å gå i
kirken. Men troen hans lever fortsatt.

«Jeg vil gå i fars fotspor»

Chao løfter blikket.

– Jeg vil gå i min fars fotspor, men jeg vil
forstå Bibelen og teologien bedre. Jeg er blitt
valgt som en av de eldste i menigheten vår.
Derfor studerer jeg her. Jeg drømmer om å
dra tilbake og trene troende til å vokse åndelig.
En dag håper jeg at mine besteforeldre skal bli
kristne også.

Han smiler når han nevner familien.

– Jeg er gift. Vi har to barn, og et tredje er på
vei. Det tok lang tid før vi fikk barn. Vi ba. Da
min kone endelig ble gravid, opplevde vi det
som et bønnesvar.

Solen har gått ned. Lyset fra mobilen
erstatte dagslyset. En mygg setter seg på
håndleddet mitt – og rekker å stikke før jeg
merker det.

Jeg lagrer lydopptaket og tenker: Dette er et
vitnesbyrd. Og en påminnelse om hva det kan
koste å følge Jesus.

**Navnene «Chao» og «Samuel Li» er endret
av hensyn til deres sikkerhet. ■**

Lytt til den lidende kirke

Retreat- og utdanningsstedet Anafora, her representert ved søster Maria foran et iota-kors på en av kirkene, er et kraftsenter for koptiske kristne Egypt. Foto: Christine Gripsgård Lunga

■ **«Grenselaus himmeljord»** er en misjons-sang om det grenseløse fellesskapet i Kristi kropp. Vi erfarer det i glimt her og nå. En gang skal vi få erfare det fullt og helt.

Da jeg skrev sangen, tenkte jeg en del på de ulike betydningsnyanser av kroppen, blant annet i første Korinterbrev. Min konkrete kropp som bolig for Den hellige ånd her og nå (1. Kor 6, 19-20). Kroppen som bilde for kirken i denne verden (1. Kor 12,12). Kristi oppstandelseskropp som går foran og gjør nyskapelsen av vår kropp mulig (1. Kor 15, 48-49).

Paulus sitt «kroppsfokus» hjelper oss til å ikke spille kropp og åndelighet ut mot hverandre. Vår tro forneker verken kroppens skjønnhet eller dens sårbarhet og smerte.

Jeg ønsker ikke å idealisere «Guds lidende kropp». Men jeg vil lytte ekstra godt etter den. For den lidende del av vår kirke vitner om Kristi nærvær på en spesiell måte. Jeg tror den er mer vesentlig enn den sterke og triumferende tro i verden. Blant annet i møte med egyptiske kristne har jeg merket deres grenseløse tro og ukuelige håp om at kjærligheten seirer til slutt. (1. Kor 13). Sammen med dem lengter jeg etter at grensene mellom mennesker skal falle, at undertrykkende livsforhold skal opphøre, at festen og gleden skal bryte ut! ■

Grenselaus himmeljord

På ordet ditt, Herre
ber eg kroppen min fram
Eit tempel til ære for deg
Lys opp kvart eit rom
Ta mi skuld og mi skam
Forny alle lemmer i meg

Syng tru! Halleluja, halleluja!
Syng håpet frå heilage ord!
Til kjærleiken femner kvar ein som bur
på ei grenselaus himmeljord
på ei grenselaus himmeljord

Frå bordet ditt, Herre
går vi mange i flokk
Ei rørsle i følgje med deg
Ditt hus skal bli fullt!
Her er rom meir enn nok!
Kom til fest, ropar vi på vår veg

Ein kropp til di ære
Sett fri til å leva
for draumen du sådde ein gong:
Ei jord utan smerter
Eit folk utan grenser
Ein morgon med jublande song!

I koret ditt, Herre
står Guds lidande kropp
vi lyttar til songen frå han:
Om grenselaus tru
Om ukueleg håp
Om den kjærleikens siger du vann!

Syng tru! Halleluja, halleluja!
Syng håpet frå heilage ord!
Til kjærleiken femner kvar ein som bur
på ei grenselaus himmeljord
på ei grenselaus himmeljord

Tekst: Vidar M. Bakke

Melodi: Vidar M. Bakke og Aril Schøld

Grenselaus Himmeljord

♩ = 130

Tekst: Vidar M. Bakke
Melodi: Bakke/Schøld

[Vers]

C G C C/E F C/E Dm⁷ G

På ord-et ditt, Herr-e ber eg kropp-en min fram. Eit tem-pel til ær - e for deg. Lys
bord-et ditt, Herr-e går vi mang - e i flokk. Ei rørs - le i følgj - e med deg. Ditt
kor-et ditt, Herr-e står Guds lid - and - e kropp. Vi lytt - ar til song-en frå Han. Om

5 C G/B Gm/Bb A⁷ Dm G(sus4) F/C C

opp kvart eit rom, ta miskuld og mi skam. For - ny all - e lemm-er i meg Syng
hus skal bli fullt! Her er rom mer enn nok! Kom til fest, rop-ar vi på vår veg.
grens - e - laus tru, om u - ku - e - leg håp. Om den kjær-leik-ens sig - er du vann.

[Refr.]

9 C G C C/E F C/E Dm⁷ G C G

tru! Hall-e-lu-ja, hall-e - lu-ja. Syng håp-et frå heil-ag-e ord. Til kjær-leik-en femn-er kvar

14 Am⁷ F C/G G Am Am/G

ein som_ bur på ei grens - e - laus himm - el - jord På ei

17 F G(sus4) [1. og 3. F/C C] [2. F/C C]

grens - e - laus himm - el - jord Frå jord Ein

[Bro]

20 G G/B C A A/C# Dm C/E F Dm G(sus4)

kropp til di ær-e Sett fri til å lev-a for draum-en du sådd - e ein gong:

27 E⁷/G# Am Dm C/E

Ei jord ut - an smert - er Eit folk ut - an

31 F C/G G(sus4) G F/C C

grens - er Ein morg - on med jubl - and - e song

I

Copyright © Schøld

Vidar Mæland Bakke er fungerende sokneprest i Gand menighet i Sandnes og medlem av representantskapet i Stefanusalliansen.

«Grenselaus himmeljord» ble skrevet til Det Norske Misjonsselskap sin generalforsamling i 2017.

I ei fellesgudsteneste for alle dei tre delane av Antalya Evangelical Church i juni blei 21 nye truande døypte. Foto: Antalya Evangelical Church

Fleire døypte — og vekst i hatprat

To protestantiske kyrkjelydar i Tyrkia opplevde sjokket i fjor: Det vart skote mot bygga deira. Det var og vekst i hatefulle verbale angrep.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Årsrapporten for 2024** frå Alliansen av protestantiske kyrkjer i Tyrkia (TEK) summerer opp brot på menneskerettane for dei 214 små og store protestantiske fellesskapa i landet.

Dei fleste som er med i protestantiske kyrkjer, er konvertittar frå muslimsk bakgrunn. Nye søkjer kyrkjene, mange blir døypte. Men kyrkjene opplever motstand, ikkje minst frå ytterleggåande muslimar.

Skot mot kyrkjer

Om kvelden den 20. januar i fjor vart det losna skot mot ei kyrkje i byen Eskisehir, mellom Istanbul og hovudstaden Ankara. Bygget var tomt, ingen vart skadde. Politiet har ikkje vilja etterforska.

På nyttårskvelden vart det skote frå ein bil mot eit kyrkjebygg i Cekmekoy aust for Istanbul. Mannen som skaut, gjekk etterpå verbalt til angrep på kristne som feira nyttår. Han påstod at dei «hjernevaska den muslimske ungdommen vår». Mannen brølte at dei kristne var «vantruande» og «ville hamna i helvete».

Tre andre kyrkjer opplevde innbrottsforsøk eller andre fysiske angrep: Eit nytestamente vart sett fyr på. Eit bygg brukt til matutdeling vart påført skader.

«Religiøs plikt å drepa»

Fleire kyrkjelydar og enkeltmenneske opplevde grove, hatefulle trugsmål – både ansikt til ansikt og over telefon. Den 28. november dukka to menn opp ved ein bokstand utanfor ei kyrkje i storbyen Izmir. Ein av dei sa: «Kvifor vert de ikkje drepne av lokale muslimar?»

Sidan 2019 har svært mange utanlandske kristne blitt kasta ut av Tyrkia. Fram til sommaren 2025 er det kjent at kring 170 har fått N82-kodar.

Ni utlendingar som gjekk til Konstitusjonsdomstolen for å få koden N82 omgjort, fekk sakene avviste i juni i fjor. Men domstolen offentliggjorde namna deira. I ulike mediekkanalar vart dei ni skulda for å vera «misjonærar» og «fiendar av staten». I sosiale media var det somme som kravde dødsstraff, andre skreiv at det var ei religiøs plikt å drepa dei ni.

Hatprat

Det største omfanget av hatprat kjem via sosiale media. I nokre tilfelle fører hatprat til fysiske angrep, konstaterer rapporten.

– Sjølv om saker vert registrerte hos politiet, slepp dei ansvarlege unna utan straff. Angrep på kristne og andre minoritetsgrupper skaper uro, heiter det.

Det største omfanget av hatprat kjem via sosiale media.

Ei protestantisk forsamling – i Malatya denne gongen – vart utsett for forsøk på å verva kristne som spionar, mot betaling. Dei skulle fortelja det hemmelege politiet kva som skjer i kyrkja deira. Dei avslo.

Blir ikkje invitert

Også i 2024 hadde fleire kyrkjer godt samarbeid med lokale styresmakter. Det gjeld til dømes Antalya Evangelical Church, som Stefanusalliansen i ei årrekke har støtta. Men protestantiske kyrkjer blir aldri inviterte til dialog på nasjonalt nivå der andre trussamfunn blir invitert.

– Vi etterlyser god dialog og kommunikasjon på alle nivå med det offentlege Tyrkia, heiter det i rapporten. ■

Les meir

På nettsida vår www.stefanus.no kan du finna heile rapporten frå TEK.

Vi fikk se 21 bli døpt

Jeg fikk muligheten til å reise, sammen med mannen min Bjørn Runar, til Stefanusalliansens gode partner, menigheten i Antalya i Tyrkia. Vi fikk minner for livet.

TEKST: VIBEKE NES, GIVERKONSULENT

■ **Hovedpastor Ramazan** har jeg hatt gleden av å treffe i Norge. Denne gangen fikk vi møte menneskene bak historiene og tallene vi ofte hører om.

Vi ble møtt med gjestfrihet og sterke historier. Det var som å oppleve litt av Apostlenes gjerninger. Vi fikk høre om muslimer som hadde hatt drømmer fra Gud. En ble bedt med til frelse mens vi ventet på at vi skulle spise middag med pastor Özgür.

Vi møtte mennesker som etter sitt første møte med menigheten var begeistret over kjærligheten og gleden de hadde opplevd.

Vi fikk være med på en fellesgudstjeneste med de tre menighetene som utgjør Antalya Evangelical Church. Foran en fullsatt kirke ble 21 nye troende døpt – to flere enn vi visste om på forhånd.

De fleste av de døypte er unge, mange er studenter. De risikerer motstand fra familien, dårligere karakterer og jobber. I mange miljøer er det stor mistenksomhet mot muslimer som blir kristne.

Nå som mange vestlige kristne som har hatt lederansvar, er kastet ut av landet, ber menigheten oss be for lederne og for opplæring av nye. De ber om visdom og styrke. De ber oss be for de døypte! Lederne er allerede slitne, men vil likevel fortsette å invitere nye inn i fellesskapet. ■

Dennis Petri i Interational Institute for Religious Freedom er redd Donald Trump skadar kampen for trusfridom.

Foto: Johannes Morken

‘GJORT TIL EIT POLITISK VÅPEN’

Han er djupt uroleg for at kampen for trusfridom blir «kapra av krefter som brukar det som ideologisk våpen» for kristen nasjonalisme.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

■ – **Trusfridom er ein menneskerett** for alle, ikkje eit vern for berre kristne. Men Trump-administrasjonen og andre aktørar har gjort religionsfridom til eit politisk våpen for å skaffa fordelar til eiga gruppe. Det kan gjera meir skade enn gagn, seier Dennis Petri til Magasinet Stefanus.

Han er direktør i International Institute for Religious Freedom, med kontor i Costa Rica. Petri seier at kristen nasjonalisme ikkje er så omfattande som mange sekulære kritikarar hevdar.

– Det er like fullt eit veksande problem at religionsfridom vert oppfatta som noko som er knytt til kristen nasjonalisme. Dette gjer det vanskelegare for til dømes muslimar, hinduar og jødar å stola på politisk arbeid for religionsfridom, seier Petri.

Jesus og det frie valet

Han håpar at «vi kan vinna tilbake omgrepet trusfridom som ein rett for alle».

– I særleg grad må vi kristne få fram at alle må få bestemma si eiga tru. Vi trur at det å følgja Jesus er eit val som menneske berre kan ta av eigen fri vilje, seier Petri.

President Donald Trump har oppretta ein eigen kommisjon for trusfridom i USA. Petri seier det er bra at det er folk frå ulike religionar med.

– Eg håpar kommisjonen blir uavhengig. Men eg er uroleg for at den ikkje kjem til å verta til hjelp.

«Kristne ikkje forfølgde i USA»

Han er klar på at ein mann som Eric Metaxas, «ein høgrøysta konservativ», slett ikkje er representativ for kristne i USA. Han er redd kommisjonen blir brukt som støtte for «ein konservativ agenda som hevdar at kristne verdiar er under press».

– Ja, det er liberale grupper som har ei rigid oppfatning av sekularisme og som meiner at det ikkje skal vera offentlege uttrykk for kristen tru. Vi skal ikkje ignorera desse, men heller ikkje overdriva kor sterke dei er. Kristne blir ikkje forfølgde i USA, seier Petri.

Trump har i tillegg sett ned ei arbeidsgruppe eller ein innsatsstyrke («task force») under Justisdepartementet. Gruppa skal kjempa mot «ei antikristen slagside» i USA.

Magasinet Christianity Today har henta fram tal frå det føderale politiet FBI som viser at jødar oftast er blitt utsette for religiøs hatkriminalitet i USA. Deretter kjem

muslimar. Også sikhar opplever meir hatkriminalitet enn kristne. Desse tre gruppene utgjer til saman ein mykje mindre del av folket enn kristne.

Nasjonalistane Trump og Modi

Petri er redd for at innsatsstyrken vil «forsterka misforståinga om utbreidd aggresjon mot kristne».

– Ein slik påstand svekkjer dessutan søkjelyset på den verkelege forfølginga kristne vert ramma av i andre land, meiner han. Eit av landa er India.

– Prinsipielt er det ingen stor skilnad mellom Modis hindunasjonalistiske agenda for India og Trumps kristen-nasjonalistiske agenda for USA. Men medan Modis støtte-troppar er valdelege, er Trumps støttetroppar stort sett ikkje det.

Petri ser også politiske leiarar i Latin

Eg håpar framleis vi kan vinna tilbake omgrepet trusfridom som ein rett for alle.

Dennis Petri

Amerika som i «aukande grad brukar trusfridom berre for å skaffa fleire veljarar og fordelar til eiga gruppe».

– Det skadar kampen for trusfridom, åtvarar Petri.

Kulturkrig og militær krig

Han er også uroleg for at polarisert strid om seksualetikk, kjønnsideologi, abort og LHBT-rettar svekkjer kampen for trusfridom som rett for alle. Petri seier at progressive dreg seg unna fordi dei assosierer trusfridom med kamp for konservative synspunkt i verdisaker.

– Medan denne kulturkrigen blir utkjempa i USA og andre land, er forsvar for «tradisjonelle familieverdiar» blitt tryggingsspolitikk i Russland. President Putin og patriark Kirill brukar utviklinga i Vest for å legitimera den blodige krigen mot Ukraina.

– *Kva følgjer har dette for kampen for trusfridom?*

– Putin seier av og til ting som er sanne, utan at vi støttar handlingane hans. Forsvar for tradisjonelle familieverdiar er ingen gyldig grunn for militære intervensjonar, seier Petri og held fram: →

Dennis Petri reagerer sterkt på at hjelp til jesidiane, som overlevde brutaliteten til IS i 2014, er kutta i Trumps kamp mot «sløsing av offentlege midlar». Foto: Johannes Morken

– At radikale sekularistar i Vest ønskjer å forby religion i det offentlege rommet og at LHBT-aktivistar kallar konservative ytringar i det offentlege for hatprat, er eit reelt problem. Putin ser dette. Men eg trur altså ikkje dette er ein stor trussel, rett og slett fordi desse gruppene ikkje er så sterke som mange trur, og fordi konservative kristne har klart å forsvare seg.

Bistandskutt rammar forfølgde

Petri seier at Trumps harde kutt i internasjonal bistand også rammar forfølgde og fordrivne religiøse minoritetar. Program for jesidiane i Irak – som overlevde folkemordet til IS – vart råka.

– Hadde religionsfridom vore ein verkeleg prioritet for Trump, ville slike program vore verna og ikkje blitt øydelagde av kutt som er grunngitt med kamp mot sløsing av offentlege midlar.

Stille diplomati

Petri meiner Trumps diplomati ofte handlar om høgprofilerte intervensjonar som kampanjen for å få frigitt den amerikanske pastoren Andrew Brunson i 2018.

Brunson, som hadde budd og arbeidd i Tyrkia i 23 år, vart arrestert i 2016 og tiltalt for spionasje og band til terror. Advokaten påviste at skuldingane var grunnlause, og viktige «vitne» trekte seg då saka kom til domstolen.

Trump gjekk personleg tungt inn i presset mot Tyrkia. Brunson blei sett fri i oktober 2018.

– Frigjevinga vart feira som ein siger for trusfridommen. Men Trumps aggressive kampanje kan ha provosert fram forverra restriksjonar for kristne og andre minoritetar i Tyrkia. Presset var audmjukande for Tyrkia. Konsekvensane var i alle fall ille. I det stille byrja president Erdogan å deportera misjonærar. Sidan 2019 er minst 170 deporterte, saman med mange familiedlemmer, seier Petri.

– Brunson risikerte 35 år i fengsel. Kunne saka vore handtert annleis?

– Eg trur meir stille diplomati ville vore betre. Offentleg kritikk av regjeringar i menneskerettssaker har sin plass, men religionsfridom blir ikkje sikra gjennom å mobba utanlandske regjeringar. Mange amerikanske regjeringar, inkludert Trumps første, har verdsett

Trusfridommen er i global tilbakegang. Forsøk på å stoppa trenden med enkle løysingar har feila.

Dennis Petri

” Trumps aggressive kampanje kan ha provosert fram forverra restriksjonar for kristne og andre minoritetar.

Dennis Petri

kortsiktige singlar som å få sett fri fangar. I mellomtida har religionsfridommen erodert gjennom systemisk diskriminering, nasjonalistiske rørsler og autoritære regjeringar som undertrykkjer minoritetar og deira tru og livssyn, seier Petri.

Ser få resultat

Han etterlyser klokt diplomati og politikk som adresserer dei verkelege årsakene til at religiøse minoritetar vert undertrykte og forfølgde.

USA vedtok i 1998 ei eiga lov om kamp for internasjonal trusfridom. Pengebruken har auka.

– Trass i auka politisk og diplomatisk innsats under både demokratiske og republikanske presidentar, er trusfridommen i global tilbakegang. Forsøk på å stoppa tilbakegangen med enkle løysingar har feila. Ein grunn kan vera at religionsfridom ofte blir handtert som eit ideologisk spørsmål.

Petri, som sjølv arbeider med trusfridom og sosioøkonomisk utvikling, slår fast at trusfridom bør vera ein integrert del av internasjonal utviklingshjelp, ikkje berre noko ein «kryssar av på ei sjekkliste».

– Når det humanitære arbeidet til trusbaserte organisasjonar blir hindra, er det like mykje eit brot på trusfridommen som når folk ikkje har tilgang til ein bibel eller eit teologisk seminar, seier Petri. ■

Ein huseigar i Virginia i USA markerte på denne måten støtten til Donald Trump i valkampen i 2020.

Foto: Shutterstock

Aleksandr Khmelyov vart bøtelagd og truga med straff.

Foto: Artem Leshko (RFE/RL Current Time)

Bøtelagt for krigskritikk

RUSSLAND: Den katolske presten Aleksandr Khmelyov reiste frå Russland den 11. juli. Han var då bøtelagd av ein domstol i St. Petersburg for ei krigskritisk preike. Presset auka då ulike kanalar på Telegram, truleg knytt til Putins apparat, hevda at etterforskarar planla både ytterlegare administrative reaksjonar og straffesak mot presten, kanskje med påstand om at han planla «å danna ein ekstremist-organisasjon», melder Forum 18 News Service.

Politi-razzia i kyrkje

VIETNAM: Ei katolsk huskyrkje i Thái Nguyên-provinsen nord i Vietnam opplevde politirazzia om kvelden den 11. august. Kring 20 kristne, blant dei barn, feira gudsteneste då straumen brått vart slegen av utan varsel og politiet og lokale offentlege representantar kom inn og kravde gudstenesta stogga. Tre kristne vart tekne med til politistasjonen, melder Christian Solidarity Worldwide.

Forbodne baptistar

RUSSLAND: Kristne som høyrer til den uregistrerte baptistkyrkja i Russland, er utestengde frå kyrkja si i Kurgansk i Krasnodar-regionen. Ein domstol forbaud i september i fjor aktiviteten til kyrkjelyden med 600 medlemmer, fram til kyrkjelyden registrerer seg hos styresmaktene. Fleire andre uregistrerte baptistkyrkjelydar er også forbodne, melder Forum 18 News Service.

En krigers reise mot Kristus

*Ahmed var general
i Houthis-styrkene
i Jemen før han
skaffet seg et annet
levebrød og etter
hvert begynte å tro
på Jesus Kristus.
Illustrasjonsfoto:
Shutterstock*

«Da jeg følte jeg ikke orket mer, fikk jeg plutselig lov til å forlate fengselet. Jeg visste at Guds hånd var med i det», skriver Ahmed fra Jemen i dette brevet.

TEKST: AHMED, JEMEN

■ **Jeg ble født** i en religiøs muslimsk familie i Nord-Jemen. Jeg var selv svært religiøs og gjorde alt som var påkrevd. Jeg meldte meg tidlig inn i Houthi-hæren. Da krigen startet i 2015, ble jeg general. Jeg kjempet, drepte og hadde et hardt hjerte.

Men etter hvert som krigen fortsatte, ble jeg desillusjonert. Hvordan kunne muslimer fortsette å drepe hverandre, bare fordi de tilhører en annen muslimsk retning? Jeg forlot slagmarken og åpnet en matbutikk for å ha en annen måte å leve på enn å slåss. Den gangen var det å ha en stilling i Houthi-militsen å regne som en jobb, i dag hadde det vært farligere å ville slutte.

Jeg begynte å søke

En dag hørte jeg noen si at kristne var de som sto muslimer nærmest. Det fikk meg til å begynne å søke etter informasjon om kristendommen på internett. Jeg kom i kontakt med kristne på sosiale medier og fikk mange samtaler. Bergprekenen berørte virkelig hjertet mitt. Jeg tok skritt mot lyset og fikk en drøm som bekreftet at jeg hadde funnet sannheten. Jeg ga livet mitt til Jesus.

Jeg begynte å dele min nye tro med mennene som jobbet i butikken. De lyttet. To av dem ga livet sitt til Jesus. Da kona mi hørte hva vi snakket om, informerte hun familien sin. En morgen forsvant hun med telefonen og laptopen min. En dag dukket politiet opp i butikken. Jeg ble satt i fengsel.

Min kone krevde skilsmisse. Jeg mistet henne, min sønn som jeg ikke har sett siden, bilen, huset, butikken og arven. Ukene i fengselet var fulle av mental og fysisk tortur. Da jeg følte jeg ikke orket mer, fikk jeg plutselig lov til å forlate fengselet. Jeg visste at Guds hånd var med i det. Da familien og naboene innså at jeg ikke hadde ombestemt meg, prøvde de å drepe meg. Jeg måtte flykte og kom til et annet land i Midtøsten.

Lengter etter min sønn

Jeg har bodd i dette landet i noen år. Troen vokser. Det tar tid å bli kvitt gamle vaner, men Herren er tålmodig og nådig. Årene har ikke vært enkle, men det er ingen vei tilbake. Jeg savner sønnen min og håper han har det bra.

For noen måneder siden ble jeg kontaktet på sosiale medier der jeg bruker pseudonym. Mannen spurte om jeg var den og den. Da jeg fortalte ham at ja, det er meg, fortalte han at han hadde lett etter meg lenge. Han var en av naboene mine i Jemen, en som hadde ønsket å drepe meg.

«Men», sa mannen, «da jeg så at du var blitt kristen, begynte jeg å tenke. Hvordan kunne du, som var så religiøs, konvertere til en annen tro? Det må være noe bak. Jeg begynte å lese om kristen tro på internett og kom i kontakt med kristne der. Nå har jeg, sammen med familien, begynt å følge Jesus! Jeg skylder deg en stor takk!»

” **Jeg ble svært oppmuntret, også til å fortsette å dele min tro og ikke skjule den.**

Ahmed

Forfølgelse og frukt

Jeg ble svært oppmuntret, også til å fortsette å dele min tro og ikke skjule den. Selv om jeg har opplevd mye forfølgelse, har Herren latt frukt komme ut av det.

Jeg vet ikke om livet noen gang blir lett, eller om jeg får se sønnen og familien igjen. Men Herren har gitt meg en åndelig familie. Jeg har evig liv og et hjem som venter i himmelen. ■

Ahmed er et pseudonym. Av sikkerhetsgrunner bruker vi ikke hans virkelige navn.

Bjørn Olav Hansen er død

Tidligere redaktør Bjørn Olav Hansen døde 19. august på Gjøvik sykehus. Hansen ble 66 år gammel. Hansen var ansatt i Norsk Misjon i Øst (nå Stefanusalliansen) fra 1991 til 1995. Han var ett år i vikariat som informasjonsleder og deretter redaktør for Ropet fra Øst (nå Magasinet Stefanus) fra 1992 til 1995.

Hansen har satt spor etter seg gjennom sitt store engasjement for forfulgte kristne, sin formidlingsevne og sin dype kjærlighet til kirken – både den lidende og den bedende. Han var en brobygger mellom kirkesamfunn, og en inspirator for mange gjennom sitt liv i bønn, sin forkynnelse og sine bøker og bloggposter. Han var kjent også som forfatter, retreatleder og pastor i Det Norske Baptistsamfunn.

Hansen var særlig opptatt av den tidlige kirkens historie, Østkirkens spiritualitet og ørkenfedrenes liv. Gjennom bøker som Jesusbønnen, Å leve i bønn og En tro verd å dø for, inviterte han leserne inn i et liv preget av overgivelse, stillhet og radikal etterfølgelse av Kristus.

Vi lyser fred over Bjørn Olav Hansens gode minne.

Foto: Hansens Facebook-side.

Quiz om de forfulgte

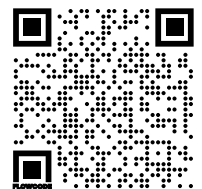
Sarkis-katedralen i Teheran – og mange andre kirker – skaper inntrykk av trosfrihet for kristne i Iran. Så enkelt er det ikke.

Foto: Shutterstock

Hva vet du om landene Magasinet Stefanus skriver om?

Iran

1. Dagens Iran var sentrum i et verdensrike. Hva het Iran fram til 1935?
2. Hva heter hovedstaden i Iran?
3. Hvilken religion har flest tilhengere?
4. Hvilken hersker ble styrtet i 1979?
5. Hva kalles revolusjonen i 1979? Og hvem ble landets nye hersker?
6. Hva heter dagens øverste leder?
7. Hvilket organ ser til at parlamentets vedtak er i henhold til islam?
8. Hvor mange innbyggere er det i Iran?
9. Mellom september 1980 og august 1988 var det krig mellom Iran og et annet land. Hvilket?
10. På hvilken måte griper Iran inn i dette nabolandets politikk og sikkerhet i dag?
11. Den 14. februar 1989 ble det utstedt en fatwa fra regimet i Iran. Forfatteren Salman Rushdie skulle drepes. Hva var begrunnelsen?
12. Turister i Iran kan se velholdte kirkebygg i flere byer. Hva sier dette om trosfriheten for kristne i Iran?
13. Kristne konvertitter forfølges. Nevn en annen religiøs minoritet som også stemples som fare for «nasjonal sikkerhet»?
14. Hva kalles menighetene som iranske kristne flest samles i?
15. En kristen konvertitt ble i 2010 dømt til døden for frafall (apostasi) fra islam, en dom som senere ble opphevet. Hva heter mannen som ble dømt til døden?
16. Hva heter det mest kjente fengselet der mange konvertitter plasseres – i Irans hovedstad?
17. Praktiserer Iran pisking som straffemetode?
18. En mektig militær organisasjon har som oppgave å beskytte Irans islamske system. Hva heter denne organisasjonen?
19. I juni var det krig mot Israel i knapt to uker. Hvilken avtale har det vært forhandlet mest om mellom vestlige land og Iran?
20. Stefanusalliansen støtter en organisasjon som dokumenterer situasjonen for kristne i Iran og en annen som utdanner ledere i den iranske kirken. Hva heter de?

Skann QR-koden med kameraet i mobilen og finn fasiten.

De som er forfulgt for sin tro, trenger at vi ser!

Få siste nytt fra kampen for trosfrihet i verden, det viktigste fra nyhetsbildet og Stefanusalliansens partnere rett i din e-postkasse. Meld deg på webadressen: kampanje.stefanus.no/brev-for-trosfrihet/ eller skann over QR-koden med mobilkameraet ditt og registrer deg på nettsiden. Du vil motta nyhetsbrevet ca. hver 14. dag. Abonnementet er **GRATIS**, og du kan når som helst melde deg av. **Takk for at du bryr deg om de forfulgte!**

Les den tidligere
Houthi-krigeren
Ahmeds sterke
vitnesbyrd

side 20-21

SULT FORFØLGELSE OG TRO

JEMEN ER I KRISE. Men til tross for sult, kaos og forfølgelse finner stadig flere troen og håpet i Jesus. **Vi kan møte lengselen etter trosfellesskap og hjelpe til i katastrofen! Er du med?**

Katastrofen utspiller seg NÅ. FN rapporterer at 17 millioner mennesker går sultne, og en million barn under fem år lider av akutt underernæring. **Midt i alt dette kommer mennesker til tro.** Når alt rundt rakner, blir håpet og troen på Jesus Kristus enda sterkere! Midt i lidelsen melder vår partner at muslimer kommer til tro på Jesus – ofte på overnaturlig vis. **Undergrunnsmenighetene vokser!**

Mange er ensomme og lengter etter trosfellesskap, veiledning og bibelundervisning. Flere har – i all hemmelighet – kommet i kontakt med hverandre, og små undergrunnsmenigheter etableres i skjul. Matutdeling fra de store organisasjonene har stoppet opp.

Stefanusalliansens partner i Jemen arbeider for å stille den åndelige sulten hos de nye troende. **Med en buss som sentralt verktøy organiserer de hemmelige bønnemøter, smugler inn bibler, underviser og veileder. Matutdeling foregår parallelt.**

PS. Myndighetene slår brutalt ned på kristen virksomhet, men troende forfølges også av sin egen familie. Flere har blitt drept for at familiens «ære» skal gjenopprettes. Jesustro må holdes hemmelig. **Be om visdom og beskyttelse!**

Vil du gi en gave til våre trossøsken i Jemen?

GAVEEKSEMPEL:

Fyll opp bensin-
tanken på bussen
for én dag:

kr 290,-

GAVEEKSEMPEL:

Gi trosopplæring,
ledertrening og
oppfølging av
forfulgte i Jemen:

kr 910,-

GAVEEKSEMPEL:

Oppsøkende
virksomhet til en-
somme og isolerte
kristne i Jemen:

kr 1760,-

v:pps

til **19013**
- merk med:
Jemen

Alle gavestørrelser bidrar til å støtte de forfulgte!